

Záradék: a 8.sorszámú ítélet a 10. sorszámú kijavító végzéssel kijavítva.

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.136/2023/8.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a felperesi képviselő (felperesi képviselő címe; ügyintéző: felperesi képviselő. ügyvéd) által képviselt **felperes** (felperes címe) **felperesnek**, alperesi képviselő ügyvéd (felperesi képviselő címe) által képviselt **alperes** (alperes címe) **alperes** ellen versenytilalmi megállapodás ellenértéke iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 21. M.70.537/2022/15. számú ítélete ellen, a felperes 16. sorszámú, az alperes 18. sorszámú fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 105.000 (százötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az Állami Adó- és Vámhatóság illetékbevételi számlájára – 224.000 (kettőszázhuszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket. A fellebbezési illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felperes 2015. szeptember 15. napján határozatlan időtartamú munkaszerződést kötött az alperessel régióvezető munkakörre. A munkaszerződés 18. pontja szerint a munkavállaló kötelezettséget vállalt arra, hogy a munkaszerződés megszűnésétől számított egy éven belül a munkáltató hozzájárulása nélkül olyan vállalkozásnál semmilyen módon nem vállal munkát, amely a társaság tevékenységének területén működik, valamint e tevékenységi területen sem saját, sem pedig más nevében ügyletet nem köt, és konkurens vállalkozásban részesedést nem szerez. A szerződésben meghatározott versenytilalom betartásáért a munkáltató a munkavállalónak az utolsó éves bruttó jövedelme 1/12 részének megfelelő összeg megfizetését vállalta a tilalmi idő minden egyes hónapjára. A megállapodásban kikötésre került az is, hogy abban az esetben, ha a munkavállaló a versenytilalom ideje alatt egyéb tevékenység alapján jövedelemre tesz szert, az ilyen jövedelem a versenytilalmi megállapodás ellenértékének összegébe teljes mértékben beszámításra kerül.

[2] Az alperes cégjegyzék szerinti tevékenységébe tartozik a gyógyászati termék kiskereskedelme és az orvosi eszközök gyártása is, ténylegesen hallókészülékek és audiológiai eszközök magánszemélyeknek való értékesítésével foglalkozik. A felperes feladata volt, hogy az ország keleti régiójába tartozó kereskedelmi egységek forgalmának növekedését vezetői eszközökkel elősegítse a szalonok vezetőinek adott tanácsadással, munkájuk irányításával, ellenőrzésével és segítségével.

[3] A felperes személyi alapbére az alperesnél a munkaviszonya megszűnését megelőző időszakban 700.000 forint volt. Az alperessel fennálló munkaviszonyából eredően a 2021. évben a munkáltatójától kapott egyéb juttatásokat is figyelembe véve összesen 9.615.491 forint jövedelmet szerzett.

[4] A felperes a munkaviszonyát 2022. januárjában felmondással megszüntette, mely a felmondási idő leteltét követően 2022. február 6. napján szűnt meg. A felperes 2022. február 7. napján a Kft.1.-nél helyezkedett el, mint belkereskedelmi vezető, havi bruttó 1.100.000 forint bruttó munkabérért. Ezen társaság cégjegyzékben tevékenységi körök között szintén szerepel a gyógyászati termék kiskereskedelme, fő tevékenységi körként pedig az orvosi eszközök gyártása került feltüntetésre. Ténylegesen azonban a cég Magyarország területén ortopédiai és traumatológiai implantátumok kórházak részére történő nagybani értékesítésével foglalkozik. A felperes munkakörébe tartozott, hogy a traumatológus és ortopéd orvosokkal kapcsolatot tartó munkatársak munkáját irányítsa, ellenőrizze és segítse, a cég által forgalmazott termékek minél hatékonyabb népszerűsítése érdekében.

[5] Az alperes a felperes részére a munkaviszonya megszűnését követő hónapokban a versenytilalmi megállapodás ellenértékét nem folyósította.

[6] A felperes munkaviszonya a Kft.1.-nél 2022. április 27. napján a munkáltató próbaidő alatti azonnali hatályú felmondásával megszűnt. A teljes időszak alatt ennél a munkáltatónál bruttó 3.384.513 forint jövedelmet ért el. Ezt követően a felperes 2022. május 11. napjától július 24. napjáig álláskeresői járadékban részesült, összesen 580.000 forint összegben. 2022. 07.25-től az ingatlangazdálkodással foglalkozó Kft.2.-nél helyezkedett el havi bruttó 650.000 forintos munkabérért. A versenytilalmi időszak leteltéig, 2023. február 6. napjáig ezen a munkahelyen bruttó 4.617.502 forint jövedelmet ért el.

Kereset

[7] A felperes a keresetében kérte az alperes kötelezését elsődlegesen 9.615.491 forint, másodlagosan 7.478.710 forint versenytilalmi megállapodás ellenértékének megfizetésére.

[8] Előadta, hogy a versenytilalmi megállapodás kikötését nem szegte meg, mivel sem a Kft.1., sem a Kft.2. nem az alperes tevékenységének területén működik. Kifejtette, hogy a megállapodás konkrét szövege semmilyen módon nem utalt arra, hogy az alperes azt várná el a felperestől, hogy ne helyezkedjen el olyan cégnél, amelynek van olyan tevékenységi köre bejegyezve a cégjegyzékbe, ami azonos az alperes cégjegyzékbe bejegyzett valamely tevékenységi körével. Nem annak van jelentősége, hogy a két cég cégjegyzékében vannak azonos tevékenységi körök, hanem annak, hogy az új munkahelye ténylegesen teljesen más tevékenységgel foglalkozik, mint az alperes.

[9] Kifejtette továbbá, hogy a felek között született versenytilalmi megállapodás már önmagában jó erkölcsbe ütköző, így semmisnek tekintendő az a kikötése, hogy a versenytilalmi megállapodás ellenértékéből le kell vonni az adott idő alatt egyéb tevékenysége alapján elért jövedelmét. Ez a beszámítási kikötés ellentmond az ellenérték tényleges természetével, és egyoldalúan a munkáltatót juttatja előnyhöz azzal, hogy ha a munkavállaló a tilalom időszaka alatt elhelyezkedik, akkor kevesebbet kell neki fizetnie.

[10] Elsődlegesen kérte, hogy az alperes versenytilalmi megállapodás ellenértékeként a munkaviszonya megszűnését követő egy év minden egyes hónapjára az előző évi teljes jövedelme 1/12 részét, azaz havi 801.290 forintot, összesen 9.615.491 forintot fizessen meg. Másodlagosan, ha a bíróság úgy ítélné meg, hogy megsértette a versenytilalmi megállapodást, akkor a Kft.1-nél fennálló munkaviszonya megszűnését követő naptól, 2022. április 28-tól a tilalmi idő végéig, 2023. február 6. napjáig kérte a versenytilalmi megállapodás ellenértékének kifizetését a havi 801.290 forint figyelembevételével.

Ellenkérelem

[11] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

[12] Előadta, hogy a felperes megszegte a versenytilalmi megállapodást, mivel olyan cégnél helyezkedett el, amely a megállapodás alapján kizárt. Kifejtette, hogy a versenytilalmi megállapodás megsértése körében a cégjegyzékbe bejegyzett tevékenységi körökből kell kiindulni. Figyelemmel arra, hogy a Kft.1. cégjegyzékbe bejegyzett tevékenységi körei között kettő is van, ami azonos az alperes cégjegyzékbe bejegyzett tevékenységi köreivel, ráadásul mindkét tevékenységi kör valamelyik cég főtevékenységeként van megjelölve, így a felperes a megállapodást megszegte.

[13] Továbbá arra is hivatkozott, hogy a felperesnek a Kft.1.-nél közel azonos elnevezésű munkakörben gyakorlatilag azonos munkaköri feladatai voltak, mint az alperesnél. Mindkét helyen vezető pozíciót töltött be a gyógyászati segédeszközök kereskedelmének területén, így az alperesnél megszerzett tudását, ismereteit egy másik cég kamatoztatta, ez pedig az alperes gazdasági érdekeit nyilvánvalóan sértette.

[14] Álláspontja szerint a versenytilalmi megállapodás ellenértékébe a felperes által az adott időszakban megkeresett jövedelmet be kell számítani, a megállapodás ezen kikötése nem ütközik jóerkölcsbe. A versenytilalmi megállapodás ellenértékének a jogszabály alapján azzal kell arányban állnia, hogy a munkavállaló jövedelemszerző képességét a megállapodás a tilalom időszaka alatt mennyiben korlátozza.

[15] A felperes másodlagos kereseti kérelmével kapcsolatban előadta, hogy semmilyen fizetési kötelezettsége nincs, mivel a versenytilalmi megállapodást 2022. november 28-án felmondta. A felmondást azért közölte, mert álláspontja szerint a felperes a Kft.1.-nél való elhelyezkedésével a versenytilalmi megállapodást megszegte.

Az elsőfokú bíróság határozata

[16] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 2.800.000 forintot, versenytilalmi megállapodás ellenértékéért, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[17] Az elsőfokú bíróság egyetértett azzal a felperesi érveléssel, hogy a szerződés szövege semmilyen módon nem utal arra, hogy a cég tevékenységi területén az alperes cégjegyzékbe bejegyzett valamennyi tevékenységi körét kellene érteni és a felek kifejezetten nem egyeztek meg ebben, ezért a „társaság tevékenységi területén működik” kifejezést a szavak általános jelentése szerint és a jogintézmény céljával összhangban kell értelmezni. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az a cég tekinthető az alperes tevékenységi körében működő cégnek, amely azonos vagy hasonló funkciójú terméket forgalmaz, melynek a gazdasági térményése az alperes piaci pozícióját hátrányosan befolyásolhatja, vagyis az alperes versenytársa.

[18] Az alperesnek azt kellett bizonyítania, hogy a felperes olyan cégnél helyezkedett el, mely esetében az alperesre nézve kifejezetten hátrányos, ha a felperes annak üzletmenetét az általa kifejtett tevékenységével fellendíti. Ez azonban a perben rendelkezésre álló adatok alapján nem valósult meg. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a két cég termékprofilja annyira eltérő volt, hogy az egyik cég eredménye, a másik cég eredményét nem befolyásolhatta. Egy traumatológiai és ortopédiai implantátumokkal, kórházi tenderekkel megjelenő cég esetleges piaci sikere nyilvánvalóan semmilyen módon nem lehet hatással egy hallókészülékeket magánszemélyek részére forgalmazó cég kereskedelmi eredményére. A két cég nem tekinthető egymás versenytársának.

[19] Az elsőfokú bíróság nem tudta elfogadni azt az érvelést sem, hogy a másik céget a cégjegyzékbe bejegyzett tevékenységi körei feljogosították volna arra, hogy bármikor olyan kereskedelmi tevékenységbe kezdjen, ami az alperes tevékenységi körét érinti. Kialakult bírói gyakorlat szerint, önmagában az a körülmény, hogy egy bizonyos tevékenységi kör a későbbi munkáltatónál is felvételre kerül a cégjegyzékbe, nem alkalmas a volt munkáltató gazdasági érdekei közvetlen veszélyeztetésének a megállapításához.

[20] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a Kft.1.-nél való elhelyezkedésével és a Zrt.1.-nél történő munkavállalásával nem szegte meg a versenytilalmi megállapodást. Tekintettel arra, hogy részéről szerződésszegés nem történt, az alperes a megállapodás teljes időtartamára köteles a felek által kikötött ellenérték megfizetésére.

[21] A versenytilalmi megállapodás összecszerűsége kapcsán az elsőfokú bíróság az éves teljes bruttó 9.615.491 forintos jövedelemből indult ki. A bíróság azonban nem értett egyet azzal, hogy ezt az összeget jogszerű levonások már nem terhelhetik, a megkeresett jövedelem beszámítása az ellenértékbe jóerkölsbe való ütköző kikötés lenne. A versenytilalmi megállapodás ellenértéke számítási módjának meghatározása a munkaszerződés 18. pontjában egyértelműen megfogalmazásra került, világos, érthető. A felperes a munkaszerződés aláírásával a versenytilalmi megállapodás adott szöveggel meghatározott ellenértékét magára nézve elfogadta.

[22] Ugyanakkor a bíróság egyetértett a felperessel abban, hogy a jogszabályban rögzített minimális ellenértéket a munkáltatónak mindenképpen meg kell részére fizetni. Így a tilalom teljes időszakára a felperesnek az éves jövedelme 1/12-ed részének 12-szerese, vagyis 9.615.491 forint járna, ebből azonban le kell vonni egyéb tevékenysége alapján elért jövedelmet, vagyis a Kft.1.-től a teljes jogviszonya során kapott 3.314.513 forintot, valamint a Kft.2.-től 2023. február 6. napjáig kapott 4.617.502 forintot. Az álláskeresői járadék összegét nem kell levonásba helyezni, mivel az egy alanyi jogon járó szociális juttatás. Tekintettel arra, hogy az így meghatározott összeg 1.613.477 forint, az alperesnek ellenértékként, ezen összeg helyett a felperes korábbi alapbére 1/3 részének megfelelő összegét, vagyis a teljes tilalmi időszakra $(700.000 \times 12/3=)2.800.000$ forintot kell megfizetnie.

[23] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes 30 %-ban lett pernyertes, így a perköltséget ezen arány szerint állapította meg.

Fellebbezések

[24] Az ítélet ellen a felperes és az alperes is fellebbezést terjesztett elő.

[25] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte, miszerint kötelezze a másodfokú bíróság az alperest, hogy fizessen meg a részére 4.489.716 forintot, valamint másodfokú perköltséget.

[26] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban vitatja, hogy az általa kimunkált számítási mód nem felel meg a felek által megkötött megállapodásban foglaltaknak. A számítási alapegység havi, azaz nem teljes egyéves időszakban megszerzett jövedelmet kell levonni az alperesnél szerzett egyéves jövedelemből, hanem a munkaviszony megszűnését követő hónapokat kell egyesével vizsgálni. A versenytilalmi megállapodásért fizetett ellenérték célja az, hogy a munkavállaló megfelelő kompenzációt kaphasson amiatt, hogy nem helyezkedik el olyan területen, ami az alperes tevékenységének területén működik. Így a versenytilalmi megállapodás időszaka alatt nem telhet el úgy egyetlen hónap sem, amikor a munkavállaló nem részesül ellenértékben. A felperes elfogadta az elsőfokú bíróság ítéletét a tekintetben, hogy az általa szerzett jövedelem beszámításra kerül az ellenérték összegébe, azonban a versenytilalmi megállapodás időszaka alatt a felperesnek három olyan hónapja volt, amikor nem volt beszámítható jövedelme. Erre az időszakra az alperesnél korábban szerzett jövedelem 1/12 részét kellett volna arányosan a felperesnek megkapnia, hiszen ezt az időszakot levonás nem terhelte. A felperes esetében 2022. április 29-től 2022. július 24. napjáig 87 nap volt, amely időszak alatt nem volt az ellenértékbe beszámítható jövedelme, így a számítása szerint mindösszesen 4.489.716 forint versenytilalmi díj illeti meg.

[27] Az alperes a fellebbezésében elsődlegesen azt kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg és utasítsa el a felperes elsődleges és másodlagos kereseti kérelmét.

[28] Másodlagosan azt kérte, hogy amennyiben a másodfokú bíróság a felperes kereseti kérelmének teljes elutasítására nem lát lehetőséget, az elsőfokú ítéletet oly módon változtassa meg, hogy az ellenérték meghatározásakor a 2022. november 28. napját követő időszakra vonatkozóan ne kötelezze az alperest versenytilalmi megállapodás ellenértékének megfizetésére. Továbbá számítsa be a versenytilalmi megállapodás ellenértékébe a 2022. május 11. napjától 2022. július 24. napjáig tartó időszakban igénybe vett, összesen 580.000 forint összegű álláskeresői járadék összegét, mint egyéb tevékenység alapján szerzett jövedelmet, valamint kötelezze a felperest perköltség viselésére.

[29] Előadta, hogy a feleknek nem kell megállapodniuk abban, hogy a tevékenységi terület alatt az alperes cégjegyzékébe bejegyzett valamennyi tevékenységi körét kell érteni. Az elsőfokú bíróság tévedett amikor egyetértett azon felperesi állásponttal, mely szerint a „tevékenységi területén működik” kifejezésnek nem lehet az írásban foglaltakon túli jelentést tulajdonítani. A megállapodás megszövegezése egyértelmű volt, miszerint az azonos tevékenységi körrel rendelkező gazdasági társaságnál nem helyezkedhet el a felperes, így további részletezésre nem volt szükség.

[30] Hivatkozott a munka törvénykönyvéről szóló 2012.évi I. törvény (Mt.) 228. § (1) bekezdésére, mely széleskörűen biztosítja a munkavállalói kötelezettség meghatározását, nem kívánja meg, hogy a szűkebb értelemben vett versenytársnál való elhelyezkedés legyen a tiltott. Az irányadó bírói gyakorlat szerint a munkáltató jogos gazdasági érdekét sértő vagy veszélyeztető magatartás minősítésekor a versenytárs fogalmának meghatározásánál a versenytársi helyzet tisztázása során a cégjegyzékben szereplő adatokat kell kiindulási alapnak tekinteni. Ezzel szemben ellenbizonyításnak van helye, mely jelen esetben a felperest terhelte. A felperes azonban nem tett eleget ezen bizonyítási kötelezettségének, azonban az alperes igazolta, hogy mind az alperes, mind pedig az új munkáltató a Kft.1. tevékenységi körei között szerepel a 3250'08 TEÁOR számú „orvosi eszköz gyártása” és a 4774'08 TEÁOR számú „gyógyászati termék kiskereskedelme” megjelölés.

[31] A bírói gyakorlat szerint, mindaddig amíg a cég változást nem jelent be, a kívülállók számára a cégjegyzék tanúsítja, hogy a társaság milyen körben vesz részt a gazdasági életben, milyen tevékenységet folytat. Ebből a szempontból közömbös, hogy a megrendelés hiányában vagy más okból adott időpontban, éppen ilyen működést nem fejt ki a társaság. A cégbejegyzés alapján a körülmények megváltozása folytán bármikor az addig nem gyakorolt tevékenységbe kezdhet a társaság.

[32] Állította, hogy önmagában a cégjegyzékbe bejegyzett tevékenységi körök azonossága kimeríti a munkáltató jogos gazdasági érdekeinek veszélyeztetését, így a felperes a Kft.1.-nél való elhelyezkedésével megszegte a versenytildalmi megállapodást. A felperes munkaköre az alperesnél régióvezető, a Kft.1.-nél pedig belkereskedelmi vezető volt, tehát mindkét munkáltatónál vezetői és kereskedelmi értékesítési feladatokat látott el. Nincs jelentősége annak, hogy az adott cég konkrétan milyen gyógyászati segédeszközök kereskedelmével foglalkozott és annak sem, hogy kiskereskedelmi vagy nagykereskedelmi tevékenységként végezte.

[33] Az alperes hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla Mf.31.012/2023/3. számú döntésére, mely szerint, a veszélyeztetés olyan esetben merül fel, amikor a munkáltató jogos gazdasági érdekeiben beálló sérelem vagy hátrány bekövetkezésének reális lehetősége áll fenn, a munkavállaló által elindított vagy a közreműködésével zajló folyamat tovább fejlődhet, amikor már a konkrét sérelem is bekövetkezhet.

[34] Figyelemmel arra, hogy a felperes nem tett eleget a „nem tevésre” irányuló szerződéses kötelezettségének és az elhelyezkedésével tekintettel a cég nyilvántartásba bevett azonos tevékenységi körökre, olyan magatartást tanúsított, amellyel az alperes jogos gazdasági érdekét veszélyeztette, ezáltal megsértette a versenytildalmi megállapodást.

[35] Sérélmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a fentiekben túl nem indokolta meg, hogy miért tért el a közzétett eseti döntéstől, amely 2023-ban született, tehát a legfrissebb bírói gyakorlatot tükrözi vissza.

[36] Az alperes a másodlagos fellebbezési kérelme alapjául előadta, hogy a versenytildalmi megállapodást a 2022. október 10. napján kelt levélben felmondta, melyet a felperes 2022. november 28. napján átvett, így ezen időpontot követően a felperes semmiképpen nem tarthat igényt a versenytildalmi megállapodás ellenértékére. A felperes a felmondást átvette, azt nem

vitatta, nem támadta meg a bíróság előtt. Az elsőfokú bíróság azonban az alperes ezen hivatkozását teljes mértékben figyelmen kívül hagyta és ennek érdemi indokát sem adta.

[37] Az elsőfokú bíróság az álláskeresési járadék összegét téves álláspontja miatt nem helyezte levonásba, a versenytilalmi megállapodás ellenértékének számításakor arra hivatkozással, hogy az egy alanyi jogon járó szociális ellátás, amely nem tekinthető egyéb tevékenység útján szerzett jövedelemnek.

[38] Hivatkozott a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény rendelkezéseire, mely szerint az álláskeresési járadék nem automatikusan, nem alanyi jogon jár, hanem éppen ellenkezőleg, annak folyósításához az álláskereső személy aktív magatartást kell tanúsítson és meghatározott feltételeknek kell megfelelnie.

[39] Ezenkívül az alperes megjelölte a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (Szjtv.) 3. § 21. pontját, a „Bér” kategória között tartalmazza a folyósított álláskeresési járadékot. Ennek következtében az álláskeresési járadék bérnek minősül, amely alapján az alperes álláspontja szerint egyéb tevékenység útján szerzett jövedelemnek tekintendő, így a versenytilalmi megállapodás ellenértékeként fizetendő összegbe be kell számítani.

Fellebbezési ellenkérelmek

[40] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte az alperes fellebbezésének elutasítását és a fellebbezési kérelmének történő helyt adást.

[41] Fenntartotta a korábbi álláspontját, miszerint a versenytárs fogalmának meghatározásakor a korábbi ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a cégjegyzék adataiból indokolt kiindulni (BH2008.342.). Azonban a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:97. §-ával összhangban, annak nincs kizárólagos jelentősége. A cégjegyzékben szereplő azonos tevékenységi kör mellett sem kizárt, hogy a munkavállaló nem veszélyezteti a munkáltató jogos gazdasági érdekeit. Ezért a versenytilalmi megállapodás megszegését a munkáltatónak úgy kell bizonyítania a tényállás egyedi sajátosságai alapján, hogy kétséget kizáróan megállapítható legyen a tényleges érdeksérelem vagy annak valós veszélye (EBD2014.M.15.).

[42] A felperes meglátása szerint a tevékenységi kör meghatározásánál globálisan a szavak szintjén túl ténylegesen figyelembe kell venni, hogy az adott gazdasági társaság mivel foglalkozik, mi a profilja, mi a tényleges tevékenysége. Az alperes és a Kft.1.összehasonlítása kapcsán kitűnik, hogy az alperes gazdasági társaság hallásvizsgálatokat készít, hallókészülékek forgalmazásáért felelős elsősorban, addig a Kft.1. ortopédiai, traumatológiai eszközöket, implantátumokat, protéziseket gyárt. Az elsőfokú bíróság is kellőképpen meggyőződött arról, hogy a két gazdasági társaság nem versenytárs.

[43] A fentiekén túl a felperes előadta, hogy mindösszesen 2,5 hónapot állt munkaviszonyban a Kft.1.-vel, ahol a próbaidő alatt a kft. egyoldalúan megszüntette a munkaviszonyát.

[44] Álláspontja szerint az alperes tévesen hivatkozott arra, hogy az ellenbizonyítás a felperes terhelte, mivel a bizonyítási szükséghelyzetet az elsőfokú bíróság helyesen kiosztotta. Az alperesnek kellett azt bizonyítékokkal alátámasztani, hogy a Kft.1. az alperes jogos gazdasági érdekét sértette vagy veszélyeztette. Ennek alátámasztásához pedig a

cégjegyzékben rögzítésre került tevékenységi körök egyezőségére való rámutatás önmagában nem elégséges.

[45] A versenytárs fogalmának meghatározása során ugyanis a bírói gyakorlat szerint a cégjegyzék adataiból indokolt kiindulni, azonban annak nincs kizárólagos jelentősége. A versenytilalmi megállapodás megszegését a munkáltatónak úgy kell bizonyítania a tényállás egyedi sajátosságai alapján, hogy kétséget kizáróan megállapítható legyen a tényleges érdeksérelem vagy annak valós veszélye (1/2009. V.20. KMK vélemény).

[46] Előadása szerint irreleváns azon alperesi előadás, miszerint esetlegesen a Kft.1. a jövőben hallókészülékek gyártásával is foglalkozni kezd. Ez egy olyan feltételezés, amelyről a felperesnek nincs tudomása, hogy esetlegesen be fog-e következni, de eddig nem történt ilyen.

[47] Hivatkozott arra, hogy a versenytilalmi megállapodást kifejezetten vitatta az első perfelvételi tárgyaláson és az azt követő tárgyaláson, melyet a jegyzőkönyv is tartalmaz.

[48] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében kérte, hogy a másodfokú bíróság a felperes fellebbezésében foglaltakat ne fogadja el, és kötelezze a felperest perköltség viselésére.

[49] Előadta, hogy a felperes a fellebbezésében új tényállításokat és jó jogi érvelést ad elő és új bizonyítékokat csatol. A fellebbezésében a kereseti kérelme összecsúszása vonatkozásában olyan jogi érvelést adott elő, amelyre az elsőfokú eljárás során nem hivatkozott, így nem felel meg a polgári perrendtartásról szóló 2016.évi CXXX. törvény (Pp.) 373. §-ában rögzítetteknek. Fentiekben túl az újonnan előadott jogi érvelésének alátámasztására új bizonyítékokat is csatolt 1. számú mellékletként. A felperes fellebbezésében részletezte, hogy hány állás pályázatot adott be, mennyi ideig nem volt bevétele, milyen élethelyzetben volt, milyenek voltak a családi körülményei. Számos új tényállítást tett, amelyet korábban nem adott elő, annak ellenére, hogy arra lehetősége volt.

[50] A felperes nem igazolta a Pp. szabályainak megfelelően, hogy önhiba okán nem tudta előterjeszteni korábban ezen tényállításait, érvelését és a csatolt bizonyítékokat. Arra sem hivatkozott, hogy utólagos bizonyítás körében kívánja csatolni az új bizonyítékot. Ennek körében a felperes fellebbezése nem felel meg a Pp. szabályainak, így érdemben nem vizsgálható. Az alperes álláspontja szerint, amennyiben a másodfokú bíróság mégis érdemben vizsgálná a felperes fellebbezésében foglaltakat, az érdemben sem helytálló.

[51] Előadta, hogy az ellenérték nem az egyes hónapokban, napokban külön-külön vizsgálva biztosítja a munkavállaló megélhetését, hanem a korlátozás, tilalom ideje alatt összességében. A tilalom, a korlátozás ideje nem a tilalmi idő egyes napjait hónapjait jelenti, hanem külön-külön a teljes időszakot összességében, az adott esetben egy évet.

[52] Az, hogy a felek az ellenérték összegének kiszámítási módját miként határozták meg, nem azt jelenti, hogy a felek 12 db külön ellenértékben állapodtak volna meg és ezeket az egyes hónapokban külön-külön kellene vizsgálni.

[53] A versenytilalmi megállapodás ellenértéke egy meghatározott összeg, és nem meghatározott számú, külön-külön figyelembe veendő és vizsgálandó részösszeg. Ezen összegbe rendelték a felek beszámítani a munkavállaló által, a tilalom teljes ideje alatt megszerzett összes jövedelmet, bevételt.

[54] A fentiekre tekintettel a felperes érvelése nem helytálló, nem felel meg a versenytilalmi megállapodás jogszabályi előírásainak, alkalmazási szabályainak.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[55] A felperes és az alperes fellebbezése megalapozatlan.

[56] A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel, döntésével egyetértett, azonban az ítélet indokolásának részbeni megváltoztatásával hagyta helyben a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján.

[57] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[58] A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá.

[59] Az Mt. 228.§ (1) bekezdése szerint a munkavállaló – legfeljebb a munkaviszony megszűnését követően két évig – nem tanúsíthat olyan magatartást, amellyel munkáltatói jogos gazdasági érdekét sértene vagy veszélyeztetné.

[60] A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés szerinti kötelezettség teljesítéséért a munkáltató megfelelő ellenértéket fizet. Az ellenérték összegének meghatározásánál különösen arra kell tekintettel lenni, hogy a megállapodás milyen mértékben akadályozza a munkavállalót – elsősorban képzettségére és gyakorlatára tekintettel – újabb munkavégzésre irányuló jogviszony létesítésében. Az ellenérték nem lehet kevesebb, mint az azonos időszakra járó alapbér egyharmada.

[61] Az alperes fellebbezése elsődlegesen azon alapult, hogy mindkét társaságnak van két olyan tevékenységi területe, amely a cégjegyzékbe bejegyzésre került. A vonatkozó jogszabály, a Cégtörvény rendelkezései szerint egy gazdasági társaság tevékenysége, kizárólag egyféleképpen határozható meg, mégpedig a főtevékenység és további tevékenységi körök mindenkor hatályos TEÁOR nomenklatúra szerinti megjelölésével. A feleknek tehát a versenytilalmi megállapodásban nem kellett megállapodnia külön abban, hogy a tevékenységi terület alatt az alperes cégjegyzékbe bejegyzett valamennyi tevékenységi körét kell érteni.

[62] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes álláspontja téves az alábbiak szerint.

[63] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette az ítéletében, miszerint az alperesnek a perben azt kellett bizonyítania, hogy a felperes olyan cégnél helyezkedett el, amely az alperesre nézve kifejezetten hátrányos, veszélyezteti a működését. Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás során helytállóan állapította meg, miszerint két cég termékprofilja annyira eltérő volt, hogy egyik cég eredménye a másik cég eredményét nem befolyásolhatta. Az alperesi munkáltató hallókészülékek forgalmazásával, míg a megjelölt Kft.1. ortopédiai implantátumokkal folytatott kereskedelmi tevékenységet. A felperes valóban kereskedelmi vezetői pozíciót töltött be az új munkahelyén is, azonban két cég termékprofilja eltérő volt, így nem állt fenn a jogos gazdasági érdek sérelme. A cégek által ellátott tevékenységi kör vizsgálatához a bírói gyakorlat szerint egymagában nem jelentős az, hogy a cégjegyzékben megjelölt tevékenységi körbe tartozó valamennyi tevékenységet folytathatják-e (EBH1999.134.). A munkáltató jogos gazdasági érdekének sérelme akkor is megvalósul, ha a munkavállaló olyan cégnél helyezkedik el, amely azonos jellegű, de eltérő típusú terméket forgalmaz (BH2007.26). Ugyanakkor a KMK véleményben foglaltak alapján figyelemmel kellett lenni az EBD.2014.M.15 munkaügyi elvi döntésben írtakra is, azaz a gazdasági élet szereplőinek a cégjegyzékben lévő azonos tevékenységi köre mellett sem kizárt, hogy a volt munkavállaló nem veszélyezteti a volt munkáltató gazdasági érdekeit. A versenytilalmi megállapodás megszegését a munkáltatónak úgy kell bizonyítania, hogy a tényállás egyedi sajátosságai alapján, kétséget kizáróan megállapítható legyen a gazdasági érdekeinek

tényleges megsértése vagy ennek valós veszélye. A jogos gazdasági érdek veszélyeztetése csak a még be nem következett, de reálisan fenyegető potenciális károkozás esetén áll fenn. A tényállás egyedi sajátosságai alapján kell megvizsgálni azt, hogy a munkavállaló munkaviszony megszűnése utáni tevékenysége ténylegesen reális veszélyt jelentett-e a munkáltató jogos gazdasági érdekére.

[64] A rendelkezésre álló adatokból egyértelműen megállapítható volt, hogy míg az alperes hallókészülékek forgalmazásával, addig a Kft.1. ortopédiai termékek forgalmazásával foglalkozik. A Kft.1. a per során figyelembeveendő időszak kapcsán semmilyen olyan terméket vagy szolgáltatást nem nyújtott, amely hasonlított az alpereséhez vagy azzal egyenértékű vagy egyáltalán funkciójában bármi hasonlatosság mutatkozott volna. A fentiek alapján az alperes nem bizonyította a perben, hogy a felperes megsértette a versenytilalmi megállapodásban foglaltakat, így a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság jogalap tekintetében érdemben helytálló döntést hozott.

[65] Az alperes sérelmezte, hogy az elsőfokú ítélet indokolása nem tartalmazta, miszerint a versenytilalmi megállapodást 2022. október 19. napján felmondta.

[66] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a versenytilalmi megállapodás az Mt. 228. § (4) bekezdése alapján megszüntethető elállással a munkavállaló részéről. Az irányadó bírói gyakorlat szerint a munkáltató a munkaviszony megszüntetéséig állhat el a versenytilalmi megállapodás teljesítésétől, a munkaviszony megszüntetése után erre már nincs lehetősége akkor sem, ha bizonyíthatóan nem fűződik már érdeke ahhoz, hogy a munkavállaló betartsa a megállapodást (BH2021.86.). Ennek következtében a munkáltató utóbb, amikor a munkavállaló már megkezdte a szerződésben foglaltak teljesítését nem mondhatja fel a megállapodást, így az alperesi felmondásnak a jogvita elbírálása szempontjából nincs relevanciája.

[67] A felperes fellebbezése megalapozatlan az összecszerűség kapcsán.

[68] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság számítási módjával nem értett egyet, azonban az elsőfokú bíróság az összecszerűséget helytállóan állapította meg, így a másodfokú bíróság eltérő indokolással hagyta helyben az ítéletet.

[69] A felperes a keresetében hivatkozott a megállapodás semmisségére, figyelemmel arra, hogy a versenytilalmi díjba beszámításnak nincs helye. Az elsőfokú bíróság azonban arra a következtetésre jutott, hogy nem tekinthető jóerkölcsebe ütközőnek az ellenérték azon megállapítása, miszerint a munkavállaló máshol szerzett jövedelmét be kell számítani a versenytilalmi megállapodásba.

[70] Bár a felperes a fellebbezésben a versenytilalmi megállapodás beszámítására vonatkozó ítéleti rendelkezést nem támadta, azonban a Mt. 27.§ (3) bekezdése szerint a megállapodás semmisségét a bíróság hivatalból észleli.

[71] A versenytilalmi kötelezettség teljesítéséért a munkáltató megfelelő ellenértéket köteles fizetni. A juttatás mértékét a felek alakítják ki, különösen arra tekintettel, hogy a megállapodás milyen mértékben akadályozza a munkavállalót újabb munkavégzésre irányuló jogviszony létesítésében.

[72] A munkaviszonyhoz kapcsolódó egyes megállapodások, a versenytilalmi megállapodásra és a tanulmányi szerződésre vonatkozó munkajogi szabályok értelmezéséről szóló 1/2019. (V.20.) KMK vélemény 6.) pontja szerint, amennyiben a felek a versenytilalmi megállapodásban kikötöttek ellenértéket, de annak megfelelőségét utóbb vitatják és

a/ az azonos időszakra járó alaphér egyharmad részét az ellenérték nem érte el, a részleges érvénytelenség szabályai az irányadók,

b/ ha az ellenérték eléri a törvényi minimumot, de a korlátozással a fél azt nem találja arányosnak, részleges érvénytelenségre hivatkozás esetén a „megfelelőség” vizsgálandó.

[73] A KMK vélemény 5.) pontja szerint a versenytildalmi megállapodásnak kötelezően tartalmaznia kell a kikötött korlátozást és annak ellenértéke meghatározását.

[74] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a felek között létrejött versenytildalmi megállapodásból nem határozható meg konkrétan a versenytildalmi díj, figyelemmel arra, hogy azt több tényező is befolyásolhatja.

[75] A perben a felek megállapodásából konkrétan nem tűnt ki az, hogy pontosan milyen díjazást tartottak arányban állónak a versenytildalmi megállapodás kapcsán, nem állapítható meg a megfelelő ellenérték, így nem lehetett azt sem értékelni, hogy a megállapodást a munkavállalót mennyiben akadályozza az újabb munkaviszony létesítésében. A KMK vélemény szerint a juttatás mértékét a felek határozzák meg, értékelve, hogy a megállapodás a munkavállalót mennyiben akadályozza újabb munkaviszony létesítésében. A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a díjazás összegében a feleknek konkrétan meg kell állapodniuk, azt nem tehetik függővé bizonytalan jövőbeni eseményektől, mivel ez esetben a munkavállaló a teljesítés kapcsán sem tud a megállapodásnak megfelelően eljárni. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a versenytildalmi díjba történő beszámítás kapcsán érvénytelen. Figyelemmel arra, hogy díjazásban mindenképpen megállapodtak a felek, ezért a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint a felperes utolsó havi alapbérét kell figyelembe venni, mely 700.000 forint, amelyet meg kell szorozni 12 hónappal és annak egyharmada jár a felperes részére, azaz 2.800.000 forint.

[76] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes fellebbezése megalapozatlan, hogy hónapokra lebontva kell meghatározni az összegszerűséget. A jogintézmény célja nem az, hogy a versenytildalommal érintett időszakon belül a munkavállaló az időszak minden egyes pillanatában, hónapjában kompenzációhoz jusson, hanem az, hogy a versenytildalmi időre összességében biztosítva legyen a munkavállaló megélhetése, ellentételezésre kerüljön a korlátozás, tilalom.

Záró rész

[77] A perköltséget a másodfokú bíróság az alábbiak szerint állapította meg.

[78] A felperes 4.489.716 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Pernyertes lett 2.800.000 forint összegben, míg pervesztes 1.689.716 forint összegben, az alperes pedig pervesztes 2.800.000 forint összegben. A felperes 60 %-ban pernyertes, 40 %-ban pervesztes. A felperes 175.000 forint + áfa összegű perköltség iránti igényt terjesztett elő, melynek 60 %-a 105.000 forint, így ezen összeg megfizetésére kötelezte a bíróság az alperest.

[79] A bíróság a döntését az ügyvédi eljárásban megállapítható bírósági költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-a alapján határozta meg.

[80] A fellebbezési illeték mértékét a másodfokú bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46.§-a alapján határozta meg. Figyelemmel arra, hogy a felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, így a másodfokú bíróság nem kötelezte a pervesztessége arányában őt terhelő fellebbezési illeték megfizetésére.

[81] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46.§-a alapján köteles fellebbezési illetéket megfizetni.

[82] Tájékoztatja a bíróság az alperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az Ítéltábla megnevezését, az Ítéltábla e határozatának számát, és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[83] A másodfokú bíróság az ügyet a Pp. 376.§-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[84] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 365.§-a zárja ki.

Budapest, 2023. október 26.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Edit s.k.
előadó bíró

dr. Kulisity Mária s.k.
bíró